

Een korte beschouwing bij de Lijdenstijd

De Lijdenstijd bestaat uit een drievoudig wachten, dat ieder jaar door de kosmos wordt voorgeschreven.

Het is een wachten op het begin van de lente, op de komst van de volle maan en tenslotte op de Paaszondag.

Zo wordt de Paasdatum immers bepaald, als de eerste zondag na de volle maan na het lentepunt.

Een maand lang leven we in verwachting - gedompeld in het besef van ons menselijk tekort. Daarom heet het 'treurende verwachting' in het epistel van de Lijdenstijd. In sommige tradities zijn het zelfs veertig dagen Lijdenstijd: een 'quarantaine'. (Het woord is afgeleid van het franse woord voor veertig, 'quarante'.)

In dit jaar is de Lijdenstijd nog schrijnender, onheilspellender dan gewoonlijk door een ziekte, die de hele wereld in zijn greep heeft: corona. Het wachten lijkt eindeloos. Kunnen we nog hulp verwachten?

Het woord 'corona' heeft in de muziek een opmerkelijke betekenis. Het betekent zoveel als een 'pausam generalem', een algehele pauze. Denk aan het 'kroonjuweel' van Handel's 'Messiah', het 'Hallelujah.'

Vlak voor het einde van deze lofzang op de Godheid zwijgen een ogenblik alle stemmen, alle instrumenten - om daarna hun slotakkoord als ultieme overwinning te laten klinken. In deze oorverdovende stilte klinken, voor wie oren heeft om te horen, de engelen, die dit lied hebben geïnspireerd.

Naast al het smartelijke en destructieve dat deze pandemie ons brengt geeft hij ons - al is het noodgedwongen - ook de mogelijkheid tot een 'pausam generalem'. Wie de gelegenheid te baat neemt om dagelijks ogenblikken van diepe rust en innerlijke stilte te creëren, kan wellicht horen wat de Goddelijke wereld, die ons geen ogenblik in de steek laat, ons in deze uitzonderlijke tijd wil zeggen.

Bastiaan Baan